

РЕШЕНИЕ

№ 9740

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7412** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. А. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № 8121К-8678/20.06.2025г. на министъра на вътрешните работи, за наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година, като се иска отмяната на заповедта.

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на заповедта, като след обсъждане на мотивите на заповедта, на стр. 3 от жалбата излага твърдение, че със Заповед № 1266з-2724/16.09.2024г. относно възлагане на функции по управление на заместник -директорите на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", в раздел II от същата, на жалбоподателя са възложени функции по управление, ръководство и контрол по отношение на конкретни структурни звена, сред които и Отдел 11, свързан с обстоятелствата, посочени в оспорената заповед, конкретно Отдел 11-01, който включвал района на П.. В жалбата са описани обстоятелства за провеждани ОИМ от служителите на отдела в П., за които оспорващият бил уведомен на 19.11.2024г. и по линия "разпространение на наркотици", а жалбоподателят обяснил подробно, че до този момент данни от конкретното разследване не са постъпвали при него като ресорен зам.директор и не е давал никакви указания към сектор 01 на отдел 11, а изискал да се уточни каква е фактическата обстановка и какво се планира което счита за нормално тъй като не била постъпила информация до този момент за конкретния случай. Също твърди, че след образуването на досъдебното производство по случая, жалбоподателят не е давал каквито и да са указания на служителите, а разследващият полицай и наблюдаващият прокурор са давали указания, съгласно изискванията на закона. За времето от 19.11. 2024г. до 21.11.2024г., служителите от сектора провеждали целенасочени действия по установяване на лица и факти, имащи отношение

към иззети цигари без акцизен бандерол. В жалбата също са обсъдени подробности от 21.11.2024г., според които комисар М., а впоследствие и началника на отдела уведомили оспорващия за извършване на проверка в птицеферма в близост до [населено място], както и, че не са открити вещи или предмети, притежанието на които е забранено от закона. По-късно отново бил уведомен за установено второ помещение в районна на [населено място], в което били открити голямо количество цигари без български акцизен бандерол. Жалбоподателят обръща внимание на съда, че на назначената със заповед комисия за проверка на случая, предоставил сведение от 17.12.2024г., а проверката приключила с обобщена справка, представляваща класифициран документ с гриф за сигурност "поверително" и в нея се съдържа констатация, че старши комисар Л. не е извършил никакви нарушения. Също посочва, че се е срещал през годината със служителите от сектора, но те определили единствено като проблем работните помещения, също бил посещаван от тях за съгласуване на документи, които впоследствие изисквали и подпис на директора на ГДБОП. Служителите от сектора не споделили, че имало напрежение между тях и ръководството на отдела. Оспорващият не си позволявал да им указва да извършват или не дадени действия - нито устно нито писмено, спазвал и йерархията при възлагането на задачите от директора на ГДБОП или ръководството на МВР. Във връзка с проведените действия на 19.11.2024г. към него не е постъпвала "етапна справка" за извършени до момента действия, не бил и уведомен за придобита конкретна информация в сектора за извършвано престъпление или намерение да се пристъпи към документиране на престъпление чрез първото действие по разследването – претърсване и изземване; не били изготвяни и искания по реда на ЗЕС или СРС за документиране на евентуална престъпна дейност; от сектора не е постъпвало предложение или план за провеждане на полицейска операция, нямало и списък на служителите, които ще вземат участие в операцията с подписи, че са преминали инструктаж, какви са целите на операцията, етапите и мерките за безопасност или кой е ръководител на действията на екипите. Отделно станало известно на оспорващия, че част от служителите от отдела са били с личните си автомобили при изпълнение на служебни задачи, което било в нарушение на определени правила в МВР. Оспорващият се е позовал на постъпването си на служба в МВР от 2010 и постигнатите резултати в ресор „Контрабанда на акцизни стоки“, в ГДБОП и личен принос за дейността на дирекцията на национално ниво и в международен план с участието му. По тези съображения жалбоподателят счита, че не са налице описаните в оспорената заповед нарушения, изразяващи се в бездействие, неизпълнение на задълженията по длъжностната му характеристика, липсвала конкретизация от обективна страна относно действията, които е следвало да изпълни и произтичащи от посочените като нарушени разпоредби в заповедта, и с които е определено осъществяване на функции по управление, ръководство, организация и отговорност за дейността на Отдел 11, сектор 01, съдържанието на заповедта определя като бланкетно и лишено от конкретно съдържание.

Претендира и неяснота на поведението на оспорващия и времето на извършването, което му е вменено като дисциплинарно нарушение - съществено процесуално нарушение, което затруднява защитата и пречатствала съдебния контрол, счита невъзможна и преценката за неизпълнение на служебни задължения. Дисциплинарна отговорност се ангажирала само при виновно поведение, а в заповедта било посочено, че е извършил нарушенията непредпазливо. Също в заповедта не били описани и коментирани доказателствата, въз основа на които е установено дисциплинарното нарушение, а органът се позовал само на обясненията на оспорващия, които са извадени от контекста на цялостната фактическа обстановка и не биха могли да служат като основание за реализиране на дисциплинарната му отговорност. Също изтъква, че в заповедта не били изложени доводи и не били установени всички „критерии и факти“, имащи значение за вида

и размера на наложената дисциплинарна санкция – тежестта на нарушението и последиците от същото, формата на вината и, цялостното поведение на служителя, както изисквали разпоредбите на чл.206, ал.2 и чл.210, ал.7 ЗМВР. Формалното пресъздаване на изискванията на тези правни норми в заповедта не замества конкретни факти и мотиви, които е следвало да бъдат изложени. Неяснотата на съществени обективни и субективни елементи от твърдяното нарушение винаги представлявала несъответствие на издадената заповед със закона. Претендира нарушение на изискванията на чл.206, ал.2 ЗМВР, обсъждането на обстоятелствата по разпоредбата било извършено бланкетно и формално по начин, който можело да се отнесе за всеки случай на дисциплинарно нарушение.

По тези съображения оспорващият претендира незаконосъобразност и иска отмяната на оспорената заповед. Пред съда жалбата се поддържа от адвокати Г. и Г. от САК. Претендира се правен интерес от оспорването и иска от съда да се произнесе с решение, с което да уважи жалбата. По същество се претендира, че проведеното дисциплинарно производство касае налагането на най-тежката санкция - евентуално дисциплинарно уволнение, до която не се е стигнало. Служебното правоотношение с комисар Л. било прекратено по взаимно съгласие - след оспорването на процесната заповед. Дисциплинарното производство, проведено повече от два месеца, надхвърляло законовите рамки. Събрани били гласни доказателствени средства и то от служители, които били пряко заинтересовани от хода на дисциплинарното производство да няма обратно действие спрямо тях - налагане на идентични санкции. Гласните доказателствени средства са се оказали недостатъчни административният орган да наложи най-тежката санкция дисциплинарно уволнение и поради това е наложена най-леката санкция - "порицание", събраните доказателствените средства не биха могли да обосноват наложената санкция.

Ответникът - министърът на вътрешните работи чрез юрк. Й. -А. оспори жалбата изцяло, иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. и да прецени оспорената заповед като правилна и законосъобразна. Счита аргументите, изложени от адв. Г. за неотнорми, тъй като оспорващият не бил наказан за това, че е разпоредил на някого нещо да извърши или да не извърши, а за това, че не е упражнил в качеството си на зам. директор контрол върху цялостния процес. Реално събраните в хода на дисциплинарното производство гласни доказателства не са послужили за налагане на по-тежкото наказание, както е квалифицирано първоначално нарушението по време на дисциплинарното производство, а е наказан фактически за неупражнен контрол.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорената заповед по реда на чл.168 вр. основанията по чл.146 АПК за законосъобразност, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена на дата 04.07.2025г. чрез административния орган, представена в съда ведно с административната преписка, от същата се установява връчване на заповедта на дата 23.06.2025г., с оглед на което жалбата до съда е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, подадена е и от адресата на акта - лице с право и интерес от оспорването му по смисъла на чл.147, ал.1 АПК.

По фактите съдът приема следното

Оспорващият старши комисар К. А. Л., към датата на издаване на оспорената заповед е заемал

по служебно правоотношение длъжността зам. директор в звено "Подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР" към ръководството на МВР, на която длъжност е преназначен със Заповед № 8121К-3409/02.04.2025г. на министъра. По време на възникване на фактите, касаещи неизпълнение на служебни задължения, оспорващият е заемал длъжност заместник директор на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" за периода от 19.06.2023г. до 02.04.2025г. С оспорената по делото заповед, след като са обсъдени множество фактически твърдения във връзка с образуваното първоначално дисциплинарно производство срещу К. Л. във връзка с разпространена информация в медиите, е установено категорично, че не са доказани, но е прието, че на 19.11.2024г. след като е докладвано за случая в П., Л. не е изпълнил своите задължения по ръководство на отдела, не е организиран взаимодействие с Прокуратурата и ОД на МВР - П. за своевременно извършване на процесуално-следствени действия (ПСД). Органът е приел, че посоченото бездействие и неизпълнение на служебни задължения от Л., е в нарушение на вменените му задължения по длъжностната му характеристика за заеманата от него длъжност, утвърдена със Заповед № 1266з-2724/16.09.2024г. на директора на ГДБОП - МВР, с която на Л. са възложени функции по управление, ръководство и контрол на отдел 11, а в т. 3 и т.4 от раздел "Основни длъжностни задължения" от специфичната длъжностна характеристика с рег. № 1266р-13975/01.06.2021г., с която служителят се е запознал срещу подпис на 07.08.2023г., на старши комисар Л. били вменени следните задължения: "3.Да изпълнява функции по управление на отделите в главната дирекция, възложени му със заповед от директора" и "т.4. Ръководи, организира и носи отговорност дейността им." Органът се е позовал и на чл.39, ал.2 ЗМВР - ГДБОП е национална организирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал.1, т.1-3, т.6-9 по отношение на организираната престъпна дейност в конкретно посочени хипотези. Също органът е посочил, че всяка една от дейностите, изпълнявана от служителите на МВР, респективно ГДБОП, е специфична и е възложена по силата на закон.

Описаното поведение на служителя е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР- "неизпълнение на служебни задължения", съставомерно по чл.200, ал.1, т.11, пр.1 ЗМВР и за него е предвидено дисциплинарно наказание "порицание".

В оспорената заповед е прието, за поведението на Л. на 19.11.2024г. следното:

По изнесени данни в електронните медии за това, че на служителите от сектор 01 към отдел 11 при ГДБОП - МВР, участващи на 19.11.2024г. в акция срещу контрабанда на цигари в [населено място] е разпоредено да преустановят действията си на терен и да ес прибират в службата, а по данни на служителите от сектора разпореждането било дадено от старши комисар Л. чрез началника на отдел 11, а незаконосъобразното разпореждане целяло да осуети задържането на извършители на престъпление. По случая била извършена проверка, приключила с доклад от 17.01.2025г. на Дирекция "Вътрешна сигурност" - МВР. По случая било образувано и досъдебно производство №223/2024 по описа на Комисията за противодействие на корупцията, пр.пр.22442/2024г.

Въз основа на първоначалните данни за поведението на Л., със заповед № 8121К-3554/07.04.2025г. е образувано дисциплинарно производство срещу старши комисар Л. за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина в качеството му на зам.директор на ГДБОП- МВР, приключило с обобщена справка с рег. № 3286р-27388/30.05.2025г., проведено по реда на чл. 207, ал.1, т.1 ЗМВР. В хода на дисциплинарното производство са снети сведения от служителите в сектор 01 на отдел 11, приобщени са събраните материали към момента по Д.П. 223/2024г.по описа на КПК, пр.пр. 22442/2024г. на СГП, както и ДП 624/2024г.по описа на ГДБОП, пр.пр. 14441/2024г. на РП П., образувано за престъпление по чл.234 НК срещу словашки гражданин, материали по извършената проверка от Вътрешна сигурност, разпоредена

със заповед на министъра от 29.11.2024г.

Обобщената справка с рег. № 3286р-27388/30.05.2025г. и становище с рег. № 28351/04.06.2025г., ведно със събраните материали, са изпратени на дисциплинарно -наказващият орган с писмо от дата 05.06.2025г. по описа на ГДБОП.

До старши комисар Л. е отправена покана от дата 13.06.2025г. за даване на писмени обяснения пред министъра, на правно основание чл.206, ал.1 ЗМВР и във връзка с постъпили становище и обобщена справка, материалите по проведеното срещу него дисциплинарно производство, приключило с предложение за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" . Поканата е връчена на оспорващия на дата 16.06.2025г. и същият е вписал саморъчно, че няма да прави допълнителни обяснения.

Видно от заповедта, с която е образувано дисциплинарното производство срещу оспорващия - Заповед № 81212К-3554/07.04.2025г., , органът се е позовал на информацията от електронните медии от участващите служители на 19.11.2024 г. в акция срещу контрабанда на цигари, а дисциплинарното нарушение, за което е образувано дисциплинарното производство е за нарушение по смисъла на чл.194, ал.2,т.1, пр.1 – неизпълнение на разпоредбите на този закон, и т.4 - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР" - нарушени са т.т.15, 19, 20, 41б, 42 и 49 от Етичния кодекс ,за което на основание чл.203, ал.1 . 7 "използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица" и т.13 ЗМВР "деяния , несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", е предвидено дисциплинарно наказание "уволнение" .

Видно от поканата по чл.206, ал.1 ЗМВР - л. 49 от делото, със същата старши комисар Л. е поканен да даде обяснения за дисциплинарното нарушение, както е описано в обобщената справка по предложението за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение", а именно:

"В обобщената справка и становището дисциплинарно разследващият орган (ДРО) е приел, че сте извършил дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.194, ал.2,т.1, пр.1 - "неизпълнение на разпоредбите на този закон.." (не е изпълнена разпоредбата на чл.67 от ЗМВР "Полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления"), и т.4 ЗМВР - "неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР" (нарушени са т.т.15, 19, 20, 41б, 42 и 49 от Етичния кодекс), съставомерни по чл.203, ал.1, т. 7 "използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица" и т.13 от ЗМВР "деяния , несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", за всяко едно от които е предвидено налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" .

Срещу старши комисар К. Л. не е образувано и проведено дисциплинарно производство за допуснатото нарушение, касаещо неизпълнение на задълженията, за които е наложено наказанието, както и за бездействието, му на 19.11.2024г. на 19.11.2024г. след като е докладвано за случая в П., Л. не е изпълнил своите задължения по ръководство на отдела, не е организирил взаимодействие с Прокуратурата и ОД на МВР - П. за своевременно извършване на ПСД.

От изложеното до тук следва, че оспорената заповед е издадена и в нарушение на чл.205, ал.1 ЗМВР - за вмененото със същата бездействие на старши комисар Л., и квалифицирането му като нарушение на негови задължения, не е образувано и проведено дисциплинарно производство. Също наложеното дисциплинарно наказание за вмененото му бездействие за пръв път със заповедта, е в противоречие и с чл.206, ал.4 ЗМВР - задължението на наказващият орган да събере и оцени всички доказателства, като в мотивите на заповедта не става въпрос

за възникнала необходимост Л. да организира взаимодействие с други структури на МВР и прокуратурата за извършване на ПСД на 19.11.2024г., още повече, че същият е уведомен след като акцията е в ход, а задължението му за организиране на посоченото взаимодействие не може да се изведе пряко от посочените като нарушени задължения - т.3 и т.4 по длъжностната му характеристика, представена по делото и дословно цитирани в заповедта. Не са събрани сведения от Л. във връзка с вмененото му бездействие и не е могъл да упражни правото си на защита. Също така, основателно е и възражението, че вмененото бездействие на Л. следва да бъде конкретизирано – не е посочено за кои ПСД на 19.11.2024г. е следвало да организира взаимодействие с прокуратурата и ОД на МВР П..

За вмененото му със заповедта нарушение на служебни задължения, до Л. не е отправена Покана за даване на писмени обяснения на основание чл.206, ал.1 ЗМВР преди дисциплинарно-наказващият орган да издаде оспорената заповед и наложи дисциплинарно наказание "порицание", поради това същият не е отказал да даде обяснения за вмененото му впоследствие нарушение.

Допуснатите нарушения на чл.205, ал.1, на чл.206, ал.4 и на чл.206, ал.1 ЗМВР са достатъчно съществени, всяко от които съставлява самостоятелно основание за отмяната на заповедта.

Освен изложеното, процесното дисциплинарно наказание за вмененото на оспорващия нарушение е наложено след срока по чл.195, ал.1 ЗМВР - два месеца от откриване на нарушението, тъй като още с доклада на Вътрешна сигурност, цитиран в оспорената заповед, и който е достигнал до дисциплинарно-наказващият орган, е било известно, че старши комисар Л. на 19.11.2024г. не е организира взаимодействие с органите на ОДМВР - П. и с Прокуратурата за извършване на ПСД със служителите от Отдел 11, сектор 01 на ГДБОП - с район П.. В оспорената заповед е посочено, че докладът на "Вътрешна сигурност" е заведен в МВР на дата 22.01.2025г. Във всички случаи срокът по посочената разпоредба е изтекъл преди датата на издаване на оспорената заповед.

Предвид на това съдът не следва да обсъжда доводите в жалбата за неправилно определяне на наказанието и излагането на бланкетни мотиви по този въпрос.

При изпълнение на служебното си задължение по чл.168, ал.1 АПК да извърши проверка за законосъобразност на заповедта, съдът формира извод, че оспорената по делото заповед е незаконсъобразна за вмененото със същата дисциплинарно нарушение и наложено наказание на оспорващия, с оглед на което и на основание чл.172, ал.1 АПК, съдът следва да постанови отмяната ѝ. Решението на съда е окончателно, на основание чл.211 ЗМВР.

На основание всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. А. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], Заповед № 8121К-8678/20.06.2025г. на министъра на вътрешните работи, за наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: